

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 76

(3196)

Год. XXIX

Събота, 24 юни 1972 г.

Цена 2 стотинки

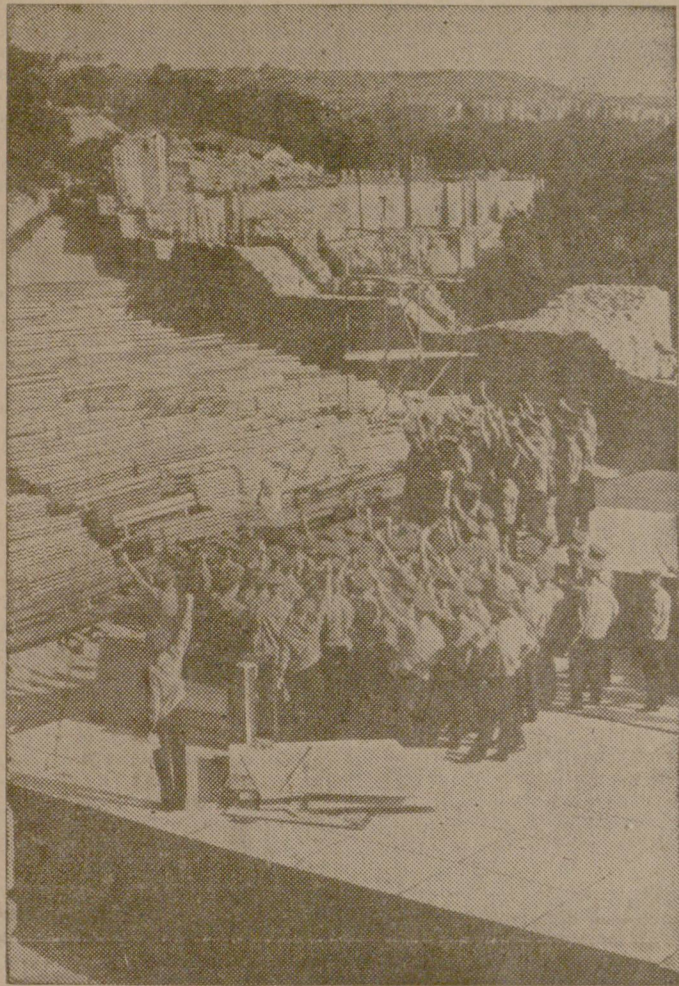
ДВА ГОЛЕМИ КУЛТУРНИ ПРАЗНИКА

Днес във Велико Търново се откриват националната изложба на историческа тема
и театралният преглед „Поглед към вековете“

Вече седмици наред ста ропрестолният град живее с тръпките за срещата с най-хубавото, създадено от нашите живописци, графични и скулптори на историческа тема през последните две години. Втората национална изложба ще бъде крупно събитие в културния живот не само на града над Янтра, а и за страната. Това е общобългарски празник по обхват на творците и по съдържание на произведенията. Самият факт, че бяха представени около 700 творби от 262 автори, потвърждава това. Днес мраморният двороп на изобразителното изкуство, където е експонирана изложбата, ще разтвори врати, за да приеме за първи път почитателите на голямото изкуство.

Трудна беше работата на авторитетното жури, под председателството на зам.-председателя на Съюза на българските художници, засл. художник Светлин Русев, да се спре на най-ценните творби за тази общобългарска изложба и то в съвсем състен срок. Одобрени са 241 произведения на изкуството от 162 автора — 122 живописци, 96 графични и 23 скулптурни творби, между които на народните художници проф. Ненко Балкански, проф. Александър Поплилов, засл. художници Светлин Русев, проф. Васил Стойков, Петко Абаджиев, Дило Дилов, Найден Петков, Тодор Панайотов, Христо Нейков, на творци от различни поколения, които умножават красотата на този голям празник на изобразителното изкуство.

Докато строителите и средношколските бригади довършват своята работа, докато в залата, където заседава

ваше журито, още се чува: „Моля за внимание!“, „Други мнения и предложения?“, „Приема се!“, думи, зад които стоеше уважение към голямата работа на творците и... отговорността на тези, които оценяват произведенията, стотици други вършеха своята безшумна работа по последните приготвления и на втория не по-малък празник — прегледа на историческата драма и театър „Поглед към вековете“.

Продължаваше работата по довършването на сценичната площадка до току-що завършената реставрация на Третата порта на Царевец, където след тържествения ритуал тази вечер ще бъде представен сборният спектакъл — театрална мозайка под наслов „По върховете на българския дух“. Това ще бъде дълга среща с картини и образи от родната история, кондензирани в едни от най-значителните наши драматургични исторически творби. В образа на Симеон ще видим н. а. Апостол Карамитев, Самуил ще пре

създаде з. а. Кирил Янев, Ивайло — з. а. Иван Толев, н. а. Андрей Чапразов ще изпълни ролята на Вал Дуин, н. а. Рачко Ябанджиев — на Фока... Редиде дълги наши видни актьори ще превъплътят различни образи и ще върнат на сцената мигове от богатото историческо минало на нашия народ.

Едновременно с това дренният крепостен хълм се огласяше и от едно необикновено войство, облечено в средновековни ризници, със шлемове, щитове и копия. Тези войни ще ни въведат в театралния преглед с ритуала — увертюра към театралния празник, който ще видим тази вечер на площада пред Царевец.

Илия МОНОВ

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Лазар ПЕТРОВ

На снимките: Заседание на журито и момент от подготовката на Царевец.

Конгресните решения — в дела

Съвещание на окръжния комсомолски актив

В четвъртък във Велико Търново се състоя съвещание на окръжния комсомолски актив по задачите на младежката, произтичащи от решенията на XII конгрес на Комсомола. В неговата работа участваха Никола Василев, секретар на Окръжния комитет на Партията, инж. Георги Григоров, секретар на Централния комитет на Ком-

сомола. Драгни Драгнев, първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола, откри съвещанието и даде думата на инж. Георги Григоров, който говори за работата на XII конгрес и за задачите пред българската младеж. Конгресът, каза той, анализира постигнатото по изпълнението на Тезисите на ЦК на БКП за рабо-

„Борба“ интервюира

З. х. Светлин Русев зам.-председател на СБХ

Др. Русев, какво бихте казали за критерия на журито?

— Съставено от изтъкнати творци, представители на СБХ, КИК и представител на великотърновската общественост журито на Втората обща художествена изложба на историческа тема в своята работа се ръководеше от основните изисквания на нашата естетика, от принципите, постановки на нашата творческа практика, зачитайки личното индивидуално присъствие, не повторимостта на авторския почерк, оригиналната мисъл и чувствителност, гражданската и обществена ангажираност на творците, разбита се на основата на едната широта и толерантност, необходими в сложна и деликатна област като изкуството. Журито прояви разбиране и лоялност както към различните пластични тълкувания на събитията и жизнените факти, така също и към творческите търсения на различните поколения и генерации.

— А какво е съотношението на жанровете?

— Основни водещи раздели в изложбата това са живописата и графиката както в количествено, така също и в качествено отношение. Скулптурата, сравнително по-малко застъпена в количествено отношение, също притежава редица ценни и силни творби. Определено може да се каже, че тематичната композиция дава тон на изложбата с нейното многообразие от чисто декоративните и стилизирани форми и решения до пространственото и обемно организиране на творбата, от изтънчената идеализация, до острата характеристика при тълкуването на образа — всичко в нея е подчинено на едно българско, национално-патриотично разбиране и тълкуване на историята.

— Нещо за историческата тема?

— Историческата тема до голяма степен през един период беше дискредитирана

■ На 4 стр.

Събрание-концерт в Горна Оряховица

В четвъртък вечерта в летния кино-театър на гара Горна Оряховица се състоя тържествен събрание-концерт, посветено на Деня на работниците от транспорта и съобщенията. Преди неговото организиране другарите бяха с орденосиците от транспорта. Те положиха венци и цветя пред паметника на Георги Димитров, Братската могила и бюста-паметник на Хара ламби Стоянов.

Сред гостите на събранието бяха Димитър Стоянов, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, железничарска делегация от гр. Леополис — Чехословакия, специалисти, тържествени и други. Доклад за трудовите дела на транспортните труженици прочете инж. Пейко Ралчев, зам.-началник на ЖП управлението в Горна Оряховица. С топки и приветствени думи към присъстващите се обърна Димитър Стоянов.

Тържественото събрание завърши с богата концертна програма, в която участваха чехословашки фолклорен ансамбъл, артисти от столицата, от жи транспорта и други.

(Соб. инф.)

Честит празник, труженици от транспорта и съобщенията!

Утре за осми път работниците от транспорта и съобщенията в страната ще чествуват своя празник. Сред тях са и повече от тринадесет хиляди труженици от всички видове транспорт и съобщения, които са денонощно на мирния си трудов пост във Великотърновския окръг. Висока чест за нас е, че между тях има колективи, които са носители на преходни червени знамена на Министерския съвет и ЦС на БПС, на отделни министерства, объединения и на съответните отраслови професии. Тези високи правителствени отличия не биха били на „местожителство“ в окръга, ако работниците, специалистите и служителите от тези важни за народното стопанство отрасли не преизпълняваха ежегодно директивите на Десетия партиен конгрес, ако не полагаша максимум усилия за осъществяването на изискванията на единната транспортна система в страната.

Благодарение на тях товарните превози в окръга в сравнение с 1965 г. нараснаха с повече от 45 на сто за жп транспорт, над два пъти за автомобилния и близо 70 на сто за пристанището в Свищов. Чувствително е увеличен и броят на превозените път-

Поглед към вековете

Монолог на хан Аспарух

(от едноименната драма)

Аз прогласявам новата държава със знамето забодено в пръстта! На падналите в тая битка — слава! На живите — венец на честта! С меч начертан границата, с рало ще продължим браздата на Мира. Пред дверите на нашата земя стои на страж мизийската Зора. Преведох през пустинята народа, през съсък на влечуги и стрели и тук във брак е пръстта и небосвоя, отеческият бог се посели. Кръвта на враговете го обгаря, лежат орли от бронз с безсилен клюн. И гръмотевичният лик на Тангра се слива със славянския Перун! Кубрате, татко мой, стаи от гроба и виж как, оплоден за нов живот, в земята като в божеска утроба духът на племето ни връзва плод! Виж — в кърваво побратимство на рани, събрани като пръстите в юмрук и като пръчки в твои сноп събрани, навек със синеоките славяни и с корените страсти се тук! Заклевам се в тривъзления ремък, във всяко стръкче българска трева — земята си от нежност и от Кремък ще пазим с острият на гнева! Тя е всички векове ще разговаря и пряко смърт, в горнило и възход, ще носи името на моя род, написано със мъгливи — БЪЛГАРИЯ!

Радко РАДКОВ

БЪРЗО И КАЧЕСТВЕНО!

С наличната техника в окръга дневно може да се прибира реколтата от 35 000 декара есенници. Това е реалната основа за приключване на жътвата за 10-12 дни. Обаче прирастват от 3-4 процента, които имаме в последно време, никак не може да задоволи. На много места проявяват мълчавия съпротива към разделната жътва. И завчера не са работили редовни жътварки. Преросва някаква служба за много удобен претекст за онези специални листи и ръководители, които са благодарнополжени само към еднофазното прибиране на пшеницата. А те забравят горчивите уроци на атмосфера

рните изненади, които природата дава на самонадеяните стопани. И днес народната мъдрост „Ден година храни“ е в пълна сила. Затова най-важното е да се използва и натовари пълно техниката.

Качеството на жътвата е вторият момент, който трябва да имат пред очи партийните и стопанските ръководства. Едрите и силни посеви не съмнено затрудняват прибиращите машини и вероятността от разпиляване на зърно е голяма. Ето защо е необходим специален контрол и строга изискателност към работата на механизаторите. Това не бива да се счита за недоверие, а като належащо изискване, залегнало в насрещните планове на стопанствата.

Балирането и извличането на сламата от блоковете е задача, която не търпи никакво отлагане, защото е свързана с работите по култура. Не забравяме ли царевичката до 2-3 юли, няма защо да очакваме зърно.

Жътвата не означава приключване на грижите за пролетниците и трайните насаждения. Да се завърши окопването, да се полее царевичката до 5 юли е едно неотменно задължение. Освен това падналите градушки създадоха нови затруднения, от които може да се излезе, ако бързо и правилно се действа: подхранване, растително-защитни мероприятия, за саждане на компенсирани култури и други.

Сега на преден план излиза уменето да се организира, да се действа целенасочено и умно.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански задачи към 22 юни (в проценти)

ОКРЪГ	Жътва на пшеница	Работни дни	Полета	Пшеница
1. Самоходене	12,8	0	21,5	
2. Ресен	34,8	83,3	40	
3. Поликраище	34,6	75	70,6	
4. Лясковец	15,3	100	9	
5. Д. Оряховица	26,1	14,2	20,5	
6. Драганово	20,8	100	31,3	
„ИВАЙЛО“	24,0	82	35,1	
1. Павликени	23,8	100	33,9	
2. Върбика	13,6	40	22,7	
3. Сухиндол	1,6	33,3	64,6	
4. Б. черква	4,8	100	37,3	
5. Михалци	10	75	30,6	
6. Дъскоп	21,6	100	36,8	
7. Г. Липница	12,5	100	29,5	
8. Карансеп	19,1	71,4	37,8	
„РОСИЦА“	13,9	72,4	36	
1. Г. Студена	12,1	100	35,5	
2. Свищов	13,8	100	35	
3. Сувага	15,4	100	18	
4. Алеково	30,6	100	21,1	
5. Драгомисово	10,8	66,6	61,8	
6. Ореш	29,8	100	36,8	
7. Козловец	24,3	100	0	
8. Овча могила	12,5	100	71,4	
9. Морави	19,4	100	65,5	
„ДУНАВ“	17,8	98,6	33,5	
1. П. Тръбеш	27,2	50	2,3	
2. П. Сеновец	36,8	100	9	
3. Обединение	24	100	11,9	
4. Д. Липница	29,4	100	20	
5. Страхилово	20,5	85,7	15,5	
6. Масларово	32	100	0	
„ЯНТРА“	27,9	92,5	6,3	
„ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА“	0,9	100	6,9	
„Т. РАРАЛИЕВ“	2,1	50	0	
„ЧУМЕРНА“	—	—	0	
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	18,2	81,8	27,4	

ГИГАНТЪТ НА РОДНАТА ХИМИЯ ЗОВЕ

Целулозният завод

Тук можете да получите добра професия!

Химкомбинат „Свилоза“ — Свищов е един от най-модерните, крупни промишлени комплекси на шестата петилетка. След окончателното му завършване тук ще се произвежда целулоза, изкуствени влакна, изкуствена коприна, целуфан и други химически продукти.

Комбинатът има ТЕЦ, пристанище, железопътна гара. До края на 1974 г. той ще има и свой електронно-изчислителен център и автоматизирана система за управление.

В красиво оформенния предзаводски комплекс вече са изградени и функционираат административна сграда, кухня-фабрика, спортен комплекс с плувен басейн, магазини, гаражи и други комунално-битови обекти.

За младежите е уреден уютен културен клуб с кинозала и зала за културни прояви и занимания. За голяма част от тях са построени и се строят нови жилищни комплекси. Младежите и несемейните се настаняват в обзаведени квартири.

Химкомбинат „Свилоза“ приема на работа: елмонтьори, шлосери, апаратчици и прибористи — младежи, отбили военната си служба.

Заплащането си става по тарифна мрежа на химическата промишленост и 30 процента допълнително възмездие.

Всички желаещи могат да постъпят на работа веднага.

От пясъчната „възглавница“ до нитроновата целулоза • Деветдесет на сто от процесите са механизирани и автоматизирани • Рамо до рамо със съветските специалисти

На запад от Свищов в някогашните блати край Дунава най-напред дойдоха шепата съветски специалисти, обслужващи земснаряд. Засмуква земснарядът пясък и баласта от дъното на големата река и започна да го налива върху огромната пясъчна „възглавница“, върху която впоследствие щека да започнат да изникват помощните сгради и корпусите на заводи и цехове. И самият нов начин на строителство (в пълно противоречие с поговорката, че върху пясък къща не се гради), и още повече съсем бавното напояване на този пясък трудно даваше храна на въображението. Но минаха няколко години и върху пясъчната „възглавница“ развяха огромни корпуси на заводите на родната химия. Шепата пионери се разраснаха в хиляди строители. С четирисамо хиляди започва да се определя и броят на хората от експлоатацията. Защото след Ремонтно-механичния цех и Топло-електрическата централа производството дава вече и Целулозния завод, а предстои до

края на годината да заработи и Шапелният завод.

И сега, ако човек насочи очи от Свищов на запад, при вида на огрените от слънцето огромни корпуси върху пясъчното море, сърцето му ще се изпълни с гордост от извършеното огромно дело. Мечтите една след друга приемират реални очертания. Химкомбинатът е тясно свързан с ежедневието на крайдунавския град.

...Защото израстваше и продължава да расте и се развива пред очите на неговите жители.

Защото е уникален паметник на неувяхащата българо-съветска дружба.

Защото след окончателното му завършване едва ли ще има свишовско семейство без представител в няколко хилядина му колектив или тясно свързан с него.

Интересна е професията на химика. Доста по-различна от която и да било друга от материалното производство. Може би защото в другите отрасли нещата са някак по-понятни, по-обикновени. В машиностроенето например от различни видове стомана, чугун, други метали изработват машини, конструкции, изделия в консервната промишленост се превръщат в консерви; в текстила памукът, вълната, коприната се изпират и тъкат в прежди и тъкани. А тук, в тази огромна лаборатория на големата химия, преминавайки през различни заводи и цехове, обикновеният бук ще се превърне в изкуствени влакна за текстила.

Макар Целулозният завод вече да дава продукция, тя е само един полуфабрикат за книжната промишленост. На настоящия етап дори не е вискозна целулоза, а нитронова, с твърде ограничени възможности за по-нататъшна преработка — амбалажна хартия, картон. Въпрос на дни е да бъде пусната в експлоатация инсталацията за обезводняване, която и монтира на в Шапелния завод и която фактически е завършваща на технологичната линия на целулозата и тогава вече ще може да се премине към производството на вискозна целулоза. А това вече е продукт, който ще се предоставя изцяло на Шапелния завод за производство на изкуствени влакна. Или нитроновата целулоза, намираща се в цехове на фабрика „Летко Непетов“ — София и книжната фабрика в Костенец, е само един етап към усвояването на вискозната целулоза.

Четири основни цеха на Целулозния завод са разположени в каре и са свързани посредством тръбопроводи и транспортни системи. Началото на затворения цикъл се поставя в дървесно-подготвителния цех. Навред край него са натрупани огромни грамади с бучкова дървесина — стотици хиляди кубически метри. Та малко ли е това, когато започне редовна експлоатация, за едно денонощие машините ще поглътят около хиляда кубически метра суровина. Или всеки ден тук трябва да се разтоварват механизирани 35—40 вагона с бучкова дървесина, от която ще се произвеждат 100—110 тона целулоза.

С каква лекота транспортните поемат дърветата и ги отправят към огромните барабани, в които хората се обелват. Интересно е да се наблюдава как в тези барабани с гигантски размери дърве

тата се мятат безпомощно. Като наблюдават вътрешния изход, един стълба, отскачнал се, ползат към транспортната лента, а други продължават шеметната вртежа, окъпани във вода, до следващото или по-следващото захранване. Оттам дърветата продължават пътя си, за да се превърнат скоро в трески и по други транспортни продължат пътя си към главния корпус, където се извършва изваряването им.

Трудно е да се опише целият технологичен път на целулозата през вариетните камери, издухателните резервоари, промишлените инсталации, центробежните сортировачи, седмостепенните филтри за избелване и т. н. Път механизирани и автоматизирани. И в главния корпус, и в останалите цехове, всичко е в някакъв огромен размер. Само тук-таме мяркат се хора сякаш са съвсем мънички. Но те разполагат с централни и други пултове за управление и физическото им участие в повечето случаи се изразява в наблюдаването на производствения процес (около деветдесет процента от операциите са механизирани и

автоматизирани) и вземане на участие, когато се наложи.

А производственият процес ще бъде непрекъсваем, когато започне редовното производство. Дори сега, когато още се изпробват машини и съоръжения, хората са разпределени по смените. Целият колектив е от около четири стотици души, от които нито едно не-технически работници 45 души. От този състав около петдесет души дойдоха от сродни предприятия в различни градове на страната. Освен това постъпиха без особена квалификация, поне голямата част от тях, но тук им бе дадена възможност да получат интересна професия. А и не само тук. Повече от една четвърт от кадрите специализираха по три-четири месеца в Съветския съюз, други тринадесет души — в Чехословакия. И в завода непрекъснато се полагат грижи за повишаване на квалификацията и съответно разредите на работниците. Платат им се и до 35 на сто премия.

Макар всичко да е механизирани и автоматизирани, в завода нуждата от работ

на ръка все още е чувствителна. Ще бъдат необходими още около двеста души, предимно шлосери, монтьори, електромонтьори, поддържащ персонал.

Първите съветски хора дойдоха още със земснаряд — преди няколко години. После пелено броят им се увеличава многократно. Само в Целулозния завод засега има осемнадесет съветски специалисти, които работят рамо до рамо с българските си другари и им предават своя голям опит. А болшинството българци са млади хора, в тази възраст, когато се изгражда най-силното дружество и приятелство. Сработването става непринудено и леко, а дълбоката — все по-крепка. И благодарността. Защото ще минат още години, тези, които доставяха оборудването и за този завод, и за целия Химически комбинат отдавна ще са си отишли в своята страна, а извършеното от тях ще остане. С любов и грижи ще го стопанисват труженниците от големата химия в Свищов.

Найден МИНКОВ

СРЕЩИ С МЛАДОСТТА

Моите първи срещи с хората, работещи в химическия комбинат „Свилоза“ край Свищов, наричан срещи с младостта. Защото статистиката показва, че 80 на сто от тях са на младежка възраст, а 60 на сто — комсомолци. Където и да отидох, ги срещнах усмихнати, жизнерадостни, носещи духа на нашето динамично съвремение, знаещи своето място в него.

Началникът на цех „Главен корпус“ в Целулозния завод Димитър Николов, симпатичен млад човек, ми обясни с достояние:

— Тук става преработването на дървесината до краен продукт — избелена целулоза. По същество цехът е един малък завод, в който 85 на сто от процесите са автоматизирани. И тези, които работят тук, трябва добре да познават техниката, да я обичат. А това е присъщо на младостта.

Тук сега разбираш, че специализацията и усъвършенстването в нас или в чужбина е задача номер едно за всички — монтьори, апаратчици, оператори, инженери.

— Бях в Братск в Съветския съюз, 4 месеца — ми каза Ангел Атанасов, апаратчик в отдела за избелване. Доволен съм. Научих много неща. Братските ми посрещнаха с разбиране, обясняваха ни търпеливо и с удоволствие.

Гледах сложните плетеници на схемите по командните табели, проследяващите разницветни лампи и някак неволно попитах:

— Трудна ли е професията на апаратчик?

— Ако човек обича работата си, няма трудни неща!

Неговите думи ми напомниха и за старши апаратчика Захари Димитров, когото заварих със съветския специален Иван Захарович Перка в командната кабинета на вариетния отдел. И двамата бяха съсредоточили вниманието си върху мигащите светлини и схеми. И когато на Захари зададох същия въпрос, той с гордост ми отговори:

— Трудна е нашата професия, но интересна. Да стане пред командното табло и да знаеш, че в твоите ръце на твоя ум и опит е подчинен цял цикъл от производството, значи да познаваш това взаимодействие между химия и техника. Не е малко нали!

Тази гордост на човека покорява многообразието на техниката, сложността на химическите процеси, почувствах и в думите на Петър Блажев, шлосер-монтьор в предния цех на Шапелния завод, и на двамата от бъдещите стопани на завода. Може би определението „бъдещи“ не е все още най-точното, защото само след няколко дни абитуриентите от Техникума по индустриална химия Александър Романов и Николай Генчев ще прекратят заводския портал за да се вляят в редиците на неговия млад работнически колектив. Те са решили това твърдо.

— Желанието ми е да работя в предния цех на Шапелния завод, там открито търговат химичните влакна. Много интересна работа! — ми довери Сашо.

— Още повече, че това ни е специалността — добави Николай. — Ние сме по машините. А там всичко ни е по

Простор, уют и светлина — всичко в младежкото общежитие е предоставено на младите работници... Ся: Николай КАЧАКОВ

знат от училищната практика. Въспитан Николай е от Русе. Може да отиде на работа в родния си град. Но Химкомбинатът чувстваше като свой. Защото още в училище е заживял с неговото ежедневие, с възникващата голяма колектив.

— Да работиш в такава голяма предприятие, с най-новите машини и технологии, — такъв късмет не се среща всеки ден — шегува се той.

На същото мнение са и Николай, и Соня, и Беличко Русков. Сигурно след тях ще дойдат и други.

В следобедните часове младежкото общежитие бе утihnало. А влезе ли в него, не можеш да не изпиташ онова спокойствие, което то век намира само у дома си. Защото големата сграда, приютила близо 200 млади работници и специалисти, създава всички условия. Модерно обзаведените спални, в които живеят само по двама души, банята и топлата вода на всеки етаж, столовата и малките кухнички, в които всеки може да си приготви ядене сам, където за отиди и гостните стан — всичко това приближава обстановката до домашната. Най-силно впечатление правят чистотата, тишината и пълнотата с книги лични библиотеки.

— Тук е обзаведено модерно и с много вкус — по твърди нашите впечатления Пенка Петрова, студентка в ХТИ — Бургас, която гостува на съпруга си. В един от тихите кътове тя се готвеше за последните си изпити. А може би после тя ще дойде на Химкомбинат.

В къта няколко момичета разговаряха тихо, разтворили ново модно списание.

— Харесва ли ви тук? — попитах.

Румяна Атанасова, апаратчик във филтрационния корпус на водния блок, беше съвсем категорична: — В общежитието се чувствам като у дома си. Удобно е. Можем спокойно да почиваме, да се веселим. Има редовен транспорт за смените. Какво повече!

— Често ходим в младежкия клуб — допълни Андриана. — Там комсомолската организация подготвя вечерни състезания, срещи, които правят живота ни интересен и съдържателен.

В моите срещи с младите хора от Химическия комбинат, колкото и разнообразни и случайни да бяха те, не можеш да не усетиш самочувството, което имат тези стопани на гиганта на нашата химия. Именно самочувствие на стопани! И те имат основание за това. Защото нямат завод без младежка производствена единица. Защото много го млади хора са ръководители на смените, участници, бригади, лаборатористи, управители, сложни машини и производствата. Защото комсомолската организация тук решава не само своите организационни въпроси, но и много от тях, свързани с битовото устройство и правилното разпределение на кадрите. Защото е голямо доверие, което ръководството на Комбината има в младостта. И това е най-хубавият стимул за нея.

Емилия ГУТОВА

...Наистина приятно е да обядват в столовата на Целулозния завод.

РАЗМИСЛИ В ЩАПЕЛНИЯ ЗАВОД

Когато стъпиш на огромната строителна площадка на Химкомбината, имаш чувство, че се намиращ в Комсомолск на Ленинград. Между тях имаше сходство и в мащабна на строителството, и в две реки, край които се разгръщат, в пясъците, върху които стъпват. И у мен веднага изникна една друга представа — за утрешния ден на този наш Комсомолск, в който наистина решаващата сила са комсомолците. Там някъде малко дърво, намало пътят — всичко пясъчна пустош, а сега растат и брез, и рози, дори плъчуци върби. Няма лоше пръст. За всеки корен на дърво и цветен храст докарвали пръст отдалече. И станало чудото! Пустинята отстъпила на човека. Сега Комсомолск е едно огромно туптащо индустриално сърце на Украинската съветска социалистическа република и една оазис, пристан на крадотата.

И виждам близкото бъдеще на нашия Комсомолск също то. Когато утре угасне и последното синяво пламъче на оксигените, когато загледнат гласовете на младежите, когато затихне напевът на сегашните проби и край този лабиринт от тръбопроводи и сложни технически съоръжения заструят трудовия процес и в това малко пясъчно море ще разцъфтят и рози, ще заплуят и тополи, за да стане и тук оазис, пристан на красотата. И също като в Комсомолск, до края на комбината виждам стотици пестроцветни лодки, които в часовете на отиди ще шарят по тихия бля Дунав с хора и песни за да умножат силите в хубавото у човека.

Тук работникът ще има друго име

С двама млади инженери вървим из Шапелния завод. Строително-монтажните работи са към своя край. Една част от производствения линия трябва да влезе в експлоатация в края на септември, а само три месеца след нея и другата. Това е един от най-големите заводи в Химкомбината, в който ще работят 1300 души, чиято труд се изразява само в контролни функции. Ръководството на производствения процес ще се осъществява чрез командни пунктове, където работят старши апаратчици и технологи, а в производствения участък — апаратчици и само едно минимално число спомогателни работници.

Това е естествено. Заводът е оборудван с най-нова съвременна техника, доставена

от Съветския съюз, Япония, Швеция, Швейцария и Австрия и ще произвежда шапелни влакна от вълнен и памучен тип за нуждите на нашата промишленост.

Трудът тук ще бъде от лек по-лек. Техниката и химията, които ще извършват всички, ще са до голяма степен само ще съществуват и ще следят работата на машините и уредите. В един от участките — предния, където ще „работят“ най-много апаратчици са предвидени места, където хората седна да следят производствения процес и само при нужда ще се намесат. Така е в целия завод. Тук човекът трябва да има други измерения, а човекът-работник — друго име. Това безспорно ще повишава самочувствието на химика. Но най-голямата степен на това „самочувствие“ ще иде оттам, че ще работиш в завод-автомат, който е една от гордостите на Родната и нейна младост.

По утрешния път на целулозата

Минаваме през участъка за кристализация. Тук ще се получава химически чист натриев сулфат, много търсен продукт, една част от който ще се използва в завода, а друга част ще бъде предназначена за стъкларската промишленост у нас и в чужбина. Първото чувство, което остана у човек посетил участъка е, че това е една научна лаборатория.

Влизаме в химическия участък, в който посредством тръби връзки се постъпва целулозен разтвор. Тук ще става обезводняването му, пресоването, сушенето и балирането. После — обработване със 17,5 процентова натриевата основа, газоизлестка изпресване, предсъзряване, алкализация. И целулозата вече е вискоза, която ще постъпва в смесители, на нова филтрация, в обезвудушители. Предпоследният цикъл е предпоследният, където ще се извършва най-важният процес. Тук от дървото вече ще се получава нишка и ще се извършва нарязването с определени дължини, в съответствие с нуждите на предприятията, консуматори. Това е шапелното. Шапелите ще имат още малко път в завода — до обогатителните машини в киселинния участък за избелване и премахване на отпадъците.

Грижата за човека

За човека тук е направено много. Още с пристигането си

те се настаняват в уютни и добре обзаведени общежития в града. Сега в строеж са нови 386 апартамента, които трябва да бъдат завършени още през тази година.

Наред с това ръководството полага грижи и за пълно то задоволяване на културните нужди на колективна. Построен е басейн с олимпийски размери, работи се физическа площадка. Отдавна вече работи културен клуб в града, в който редовно гостуват наши изтъкнати изпълнители и деца на родната култура. Вече не са малко и проявите на самодейците от драматичния състав, вокалната група и танцовия колектив, които разнообразяват живота на строителите и монтажниците, дори вземат участие и в градски прояви.

Приятно е да види човек добре уредените магазини за хранителни стоки и плодове, лекари, манифактура, сладкарница и редица павилиони, в това число и на РЕП. От тази година тук започна да функционира и първата в окръга работническа поликлиника, осигуряваща медицинско обслужване по всяко време на денонощието.

В добре уредените столове се осигурява питателна храна за работниците и служителите. Предвидено е всеки работник да има свой стол, като храната се получава от специалната кухня-фабрика. Вече работят четири стола — на РМЗ, ТЕЦ, Целулозния завод и на административните служители, а след една-две месеца ще бъде открит и петият — към Шапелния завод.

И с това не се изчерпва всичко направено тук за човешка. В кокетния административен блок има салон с 400 места, библиотека, която макар да е съвсем нова вече разполага с 2200 тома литература, в която читалища са на разположение над 150 на хиляди книги и други вестници и списания.

В близкото бъдеще тук ще продължат да растат грижите за многобройния колектив. За работниците и служителите на този крупен национален обект ще започнат да се проектират и премиерни филми, различни състави, не само от окръжен мащаб, тук ще излизат свои премиерни спектакли още повече ще се състоят посещението на наши изтъкнати изпълнители. Всичко това ще увеличи гордостното чувство на работниците и служителите и ще направи Химкомбината един приятелски център.

Илия МОНОВ

3. х. Светлин Русев

От 1 стр.

и доведена едва ли не до педагогическа илюстрация, до фолклорен бит и етнография, до сухата статистика на фактите. Днес с основа ние можем да говорим, че историческата тема е трети рана не само от съвременни пластични позиции, но преди всичко в тълкуване то на фактите, в тяхното синтетично извеждане до националното значение на символа, с трайността на човешката проблематика, с извеждането на историята като изкуство — до нейния нов, неповторим живот в света на пластичните стойности — историческата те

ма вече е на нов съвременен етап.

— Как оценявате изложбата като културно събитие?

— Крупно културно събитие с голямо патриотично и художествено значение, успех както за организаторите на изложбата, така също и преди всичко за самите участници, за тези, които предадоха художествения смисъл и значение на историческото съдържание. Общата изложба — по всички показатели — и като ниво на постиженията, и като проблематика, и най-вече като високо патриотично и гражданско звучене.

СТРЕЛА ПРЕДСЕДТЕЛЯ

Суши драми

Нашите дописници съобщават:

Самодейните театрални колективи от АПК „Ивайло“ и АПК „Росица“ ще се представят на театралните празници във Велико Търново с пиесата „Ивайло“. Това е една трагикомедия, в която се разправя как от 87 джидованини и сталяци в АПК „Ивайло“ се използват само десетина, а от 82 в АПК „Росица“ малко повече от двадесет.

Останалите чакат своя Ивайло, който да не разчита на утринната росина и на падналите тук-там дъждове, а да ги поведе на депошно поливане из полята. Досега обаче не е намерен изпълнителят за ролята на Ивайло.

Изворът на Белоногата

(ДРАМАТИЗАЦИЯ)

Сцената представлява кооперативни блокове засети с наредена. На преден план геран а до герана — Гергана. Във менци вода налива, ка-левина да си полива.

Визира везирът.

ВЕЗИРЪТ: — Каж ми, кажи Гергано, шо търсиш ту ка тъй рано?

ГЕРГАНА: — Поливам па ревица зелена със бистра вода студена.

ВЕЗИРЪТ: — Нима не знаеш, че нива със менци не се полива? И поради какви причини не поливаш джидованлини машини?

ГЕРГАНА: — От баба си

Безводен водевил

Действието се развива върху хиляди декари непапосена люцерна и захарно жвекло в Сухиндол, Бяла черква, Долна Оряховица и другаде.

I БЕЗДЕЙСТВИЕ

Време за първо поливане. Хор на поливачите:

„Хайде всички от звеното да поливаме цвеклото и люцерната от блока, че да стане по-висока!“

Всички пеят и играят, но никой не полива.

II БЕЗДЕЙСТВИЕ

Пладне в Сушица

МЯСТО НА ДЕЙСТВИЕТО: Кооперативни блокове. ВРЕМЕ НА ДЕЙСТВИЕТО: Лятно пладне.

ПЪРВА НЕПРИЯТНА КАРТИНА

I кооператор: Ех, да бяха ни докарали по една топла чорба, както правят по другите стопанства.

II кооператор: Де се е чуло и видяло топла чорбича в Сушица.

III кооператор: Някой от управителния съвет на стопанството разправял, че няма нужда да се разнася топла храна по блоковете. В тия горещини тя сама се стопяла.

IV кооператор: Вярно, бе...

V кооператор: Предлагам,

докато слънцето се покаже, да си хапнем сливи.

Кооператорите се съгласяват да ядат сливи — кумбод.

Задава се журналист с бележник в ръка.

Журналистът: Приятен обед.

Кооператорите: Приятен обед.

Кооператорите продължават да мълчат.

Журналистът: (ядосан). Сливите имате в устата си, че мълчите, бе?

VI кооператор: изплюва костилката. Да, сливи!...

Журналистът: Вместо кумбод на кооператорите от други села им разнасят топла храна по блоковете. Защо не повдигнете този въпрос пред управителния съвет на стопанството?

VI кооператор: Как да го

Драматизация:

ГЕИЗЕР

Осветление по въпроса:

Ягорид ГРОЗДАНОВ

Откритието

Действието се развива на зърноплощадката в с. Сашево.

I КООПЕРАТОР: Да им се чули човек на нашестин.

Няколко пъти отпускат средствата за закупуване на сушицата за зърното, а нея все няма.

II КООПЕРАТОР: Омръзна ни всяка година да разкарваме зърното до Кушина и Полски Сенец, нали там кората си имат сушилни.

III КООПЕРАТОР: Заместник-председателят на стопанството разправя, че на метър под земята на стопанската двор теча подпочвена вода, та ако сме поставили сушилни, имало опасност да я отвлече водата.

I КООПЕРАТОР: Малко смешна ми се вижда тая работа, но може и да е вярно. Да закупят подвижни сушилни тогава.

II КООПЕРАТОР: Да закупят, ама не закупват.

III КООПЕРАТОР: Тъй или иначе, сега трябва да спасим тези 20 тона ечемик от разваляне. Как ли да го изсушим?

Тримата се замислят.

I КООПЕРАТОР: (плесва се по челото) Еврика! Намерихме му ката! Давайте чуваме и щипки!

II и III КООПЕРАТОР: Какви щипки, бе?

I КООПЕРАТОР: Щипки за пране! Ще бутнем ечемика в чували и ще го окачим на сънне на слънце!

Тримата радостно се прегръщат, запяват: „Дилмано, дилберо“ и тръгват да търсят щипки за пране.

Драматизирал:

Т. ВЛАДКОВ

Анотирал:

СУХОУБЕИ

ЮНАЦИ С УМНИ КАЛПАЦИ

(едноактна пиеса, която се играе зад завеса)

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА:

I юнак — от Павликени

II юнак — от Горна Липница

III юнак — от Алеково

Всички са поседнали по блокове, от които са прибрали първите култури.

I ЮНАК: — Чуйте, братя, какво ще ви кажа аз баш юнака от Павликени. Знаем на едно място скрито имане. Но за да го вземем, трябва по-напред да се преборим с един голям змей. А за тая работа трябва големи юнаци. Има ли такива между вас?

II ЮНАК: — Ний всички сме големи юнаци, войводи! Не се плашам ний от змиеве ний от гущери. Води ни!

III ЮНАК: — А чуйте, братя, какво пък аз ще ви река. Защо ни трябва да се борим с разни влечуги когато можем да разорем тия блокове, да ги засеем с втори култури парвица и на ти тебе имане. То не е необходимо да имам висока култура, за да разбереш ползата от вторите култури. Така пише и в книгите.

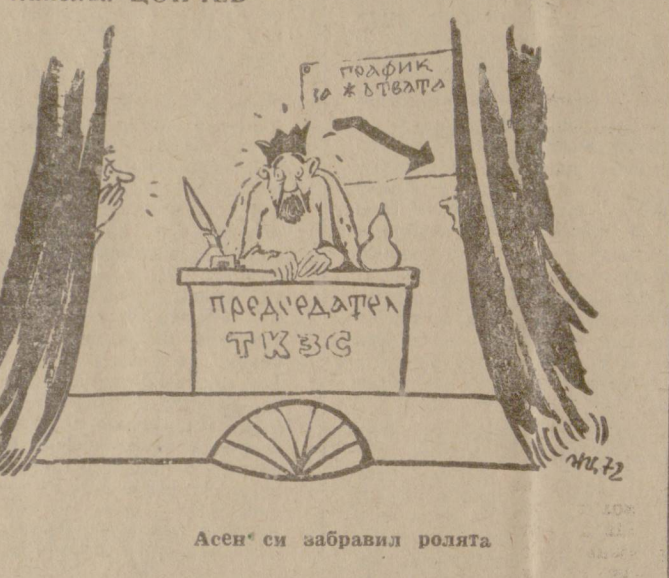
I ЮНАК: — Ха, че де се е чуло и видяло юнаци като нас да сеят втори култури. То ва са детски работи, а ний сме родени за велики подвизи. Който го е страх, да стои в Алеково, който е юнак, да тръгва след мене!

II и III ЮНАК: — Ние сме винаги с тебе, войводи! Води ни!

Всички излизат. С тях тръгват четвърти, пети, шести, седми и др. юнаци които наесен може да останат с празни калпаци

Юлиана МИРЧЕВА

Николай ЦОНЧЕВ

Асен си забравил ролата

ЕдноФактни и многоФактни пиеси от еди къде си...

Интервюта

Небивало оживление, просто кипене в гостоприемнята ни град. От цялата страна пристигат колективно и индивидуално театрални колективи за традиционния преглед на историческата драма. Настъпва богата жетва и за журналисти. Още повече за журналисти, който предпочитат фронталните интервюта — късите, от късо разстояние.

— Моля, др. режисьор, с какво ще ознаменуваме на този преглед вашето присъствие?

— Ние от ТКЗС — Стражилово, за сведение, сме безстрашни. Нашите актьори ще играят на естествен декори. Сега в задната се пита как да донесем реквизита. Само за първа картина са ни нужни стопанският ни двор, през който не може да се мине

пеш, с кола даже и с трактор (особено в дъждовно време). Затова да се разбереме, не сме за пред хора със стопанския си двор. Изобщо с такъв декор. Във

ВТОРА КАРТИНА

с наличните си само 1000 декара люцерна трябва да внушим на зрителя, че те са запланивани 3000 декара. Необходимо ни за отглеждането на дойните крави. Но това може да се направи. Ще си послужим със светлинни ефекти, въпреки че върху млекодащо ще даде дефекти.

ТРЕТА КАРТИНА

просто е чудесна и няма да скрия — много ни е лесна. Само ще направим екскалатор

ция на доилната инсталация. Макар и частично строшена, ще внесе промяна. И накрая за финал — животноводната стая неуспешна и потънала в кал.

Пронавайте, ако Ви отегчих с моята бърборост, но така ме задължи вашта учтивост. Благодарих и съм готов за

НОВА СРЕЩА

която ме запозна със съдбата клетата на множество прасета.

— Другарю режисьор, ако обичате ми отговорете с каква пиеса ще се явите на прегледа „Търновско през вековете“?

— Ние от с. Кушина решихме тази година да се явим

с една пиеса „За свинската смеска“. Дълбок поклон пред нашия агроним, който превоз за смеските рядко осигурява, като по този начин ни създава драматични ситуации за служаване „овачини“. И затова я караме днес за нас — ка и храним прасенцата с ярма а не със смеска. По този начин прирастът намалява и на телото им се отравя. Вместо да наддават месечно до 16 килограма, се получават големи драма със низходяща диграма — едва 9—10 килограма.

Докога прасенцата ще ядат ярмата и няма ли кой да виновните да свий събота?..

Интервюта водил: СЪРМЕНОВ
Звукозапис: ЧИК-ЧИРИК

Грамофон свири...

Иванко плаче

(КРИМИНАЛНА ПИЕСА)

На сцената тъмна нощ. В тъмното — свирия на грамофон в изпъление на „О, мамин, мамин!“

Изскърпяване на шперц. Стыпи по паркет.

ЕДИН ВЪТРЕШЕН ГЛАС: — Открадна Иванко!

ГЛАСЪТ НА МАРИЯ: — Не кради, Иванко! (два гласа се счепват. Надделява първият и Иванко открадва от общиятната на строителните работници във Велико Търново: грамофон, два трайни зистора, два костюма, портмоне и др. вещи за 605 лв.)

ЕДИН ВЪТРЕШЕН ГЛАС В ТЪМНОТО: — Стой! Гореще! Ти ли си Иванко убиецът?

ИВАНКО: Не съм Иванко, а съм Ивничко Христов Иванов от с. Каломен, Габровско, запялвил Великотърновския строителен техникум.

Осветлението бавно светна. На сцената се вижда заловеният омърлушен главен герой на криминалната история. Откраднатият грамофон продължава да изпълнява „О, мамин, мамин!“ с което се поддържа слабото майчино възпитание. Иванко плаче. Приближи си багажа (пигари, карти, бутлики, криминални книжки и др.) и излиза от сцената, за да влезе в... съда.

Г. ЕВДОКИМОВ

Николай ЦОНЧЕВ

Из общата художествена изложба на историческа тема

Преземането на Велико Търново

— Вие каква роля изпълнявате в историческата пиеса?

Кой ще опере пешкира?

(историческа комедия, тъй като фактите са от една друга история).

Място на действието: зелен чуковият магазин, склада за строителни материали и обществения пералня в Клифарево.

Действие първо.

Пред зеленчуковия магазин се е проточила опашка.

I купувач: Дай ми две торби цимент!...

II купувач: Момент!

Затваря магазина пред възните погледи на чаканите от опашката и тръгва с купувача към склада за строителни материали, където чакат ня-

колко души. Отваря склада и дава цимент на купувача.

II купувач: Дай ми две кила краставички!

Продавачът: Момент!

Удря ключа на склада и тръгва с купувача към зеленчуковия магазин.

III купувач: Дай ми чамон дъски!

Глас от опашката: Защо не вземат да назначат още един продавач, та да се свърши с това чакане най-после?

Друг глас от опашката: Някой май ще опере пешкира!

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ.

В обществения пералня

идва клиент с пешкир.

Клиентът: Налага се да оперем пешкира!

Перачката: Няма да може!

Клиентът: Защо?

Перачката: Пералнята е повредена. Идват техници, поправят я, но шом си замислят, тя пак се разваля.

Клиентът: И кой ще опере пешкира сега?

Перачката: Много, просто. Който е допуснал тези слабости!

ЗАВЕСА

Постановка:

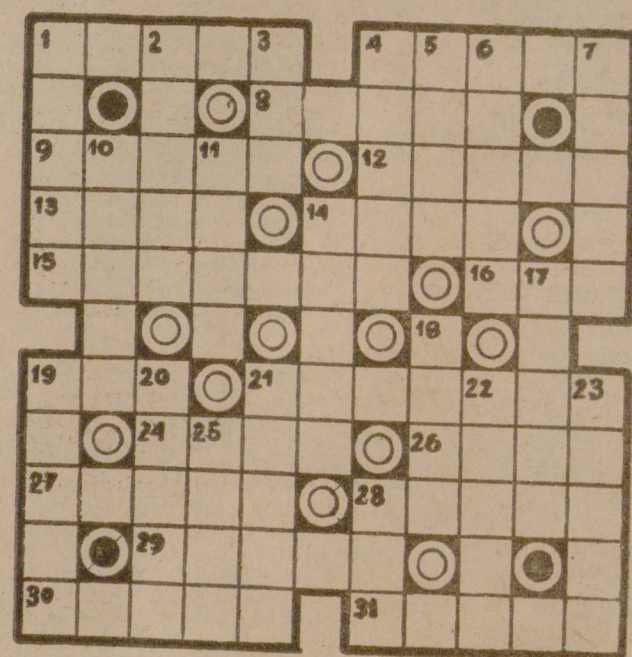
Г. КЛИМЕНОВ

Суд: прок.

Суд: прок.

Суд: прок.

Кръстословица

ВОДОРАВИО: 1. Национален герой на Чехославия (1488—1493); 4. Едро иглозъбно дърво; 5. Остров в Ионийско море; 6. Едногодишно растение от семейство бобови; 12. Служба за писане и рисунки; 13. Братът на Самуил; 14. Задната част на кожата на крак; 15. Руски живописец, виден представител на реалистичния пейзаж; 16. Град във Франция; 19. Виден английски философ (1632—1704); 21. Български поет, основоположник на българската пролетарско-революционна поезия; 24. Захлас; 26. Френски композитор и музикален теоретик (1683—1764); 27. Австрийски композитор и диригент (1800—1911); 28. Немски дребнобуржоазен социалист (1825—1894); 29. Селскостопански сградни; 30. Български заслужил художник, роден в СССР (1890—1962); 31. Град в СССР, разположен на единствено река; ОТВЕЩАНО: 1. Завършек.

заклучение, край; 2. Руски пиесата представител на криминическия реализъм (1860—1904); 3. Морски бозайник; 4. Село във Великотърновски окръг; 5. Екзотично отявление на коремната област; 7. Умерен конски ход; 10. Град в Средна Италия; 11. Обединение; 12. Странно въздушноподобно; 14. Странно предприятие; 15. 17. Наиста предприемчива; 18. Козметически средства; 19. Преледна морма; 20. Единича от практическата измерителна система за количествено състояние; 21. Руски художник, автор на картината „Свят на Пучков“; 22. Държавен и политически деец на ОАР; 23. Най-голямата река в Европа; 25. Видимото като споделяне на земята; 26. Видимост на земята; 28. Сладководна риба от разред шаранови.

Ст. ГРИГОРОВ